

[Grethe Fenger Møller]

loven og med den praksis, der har dannet sig i forbindelse med tjenestemandsløven. Man kan rejse det spørgsmål, om der kan nævnes tidligere tilfælde, hvor den administrative ledelse har kasseret de resultater, der er fremkommet ved de sagkyndiges indstilling, som er baseret på resultatet af grundige undersøgelser.

Hvordan skal tjenestemænd i fremtiden føle tryk over for de regler, hvis formål er at beskytte dem mod vilkårlighed? Hvad sker der nu? Nu har vi fået et amnesticirkulære, der ligesom laver om på det hele. Regner statsministeren med, at amnesticirkulæret af 20. oktober vil blive fulgt? Hvordan tror statsministeren at man vil kunne håndhæve dette cirkulære? Statsministeren sagde i sin redegørelse, at de oprindelige cirkulærer fra finansminister Heinesen var vejledning, fordi den formelle kompetence ligger hos de enkelte ministre, og jeg er selvfølgelig enig i, at det gør kompetencen i henhold til tjenestemandsløven. Men er amnesticirkulæret så ikke også en vejledning, og er det ikke sådan, at de ministre, der har ikendt sanktioner, kan vælge at fastholde disse sanktioner?

Regeringen siger, at der i første omgang var tale om en vejledning, og at man, da den ikke blev fulgt, traf en beslutning om en ny vejledning og håbede på, at den blev fulgt. Men har man denne sikkerhed? Hvordan vil regeringen handle, hvis nye arbejdsnedlæggelser finder sted? Tror regeringen, at nogen vil tage det alvorligt, hvis der på ny bliver tale om arbejdsnedlæggelser og regeringen på ny truer med disciplinærforanstaltninger, eller har man opgivet at gribe ind? Kan de nuværende regler sikre en retfærdig og en ensartet behandling, eller skal de ændres? Dette er ting, som vi har behov for at få grundigt afklaret.

Jeg håber, at folketinget og regeringen vil medvirke til, at vi får forbedret disse forhold. For at sikre orden og konsekvens og for at sikre tjenestemandssystemet skal jeg anmode folketinget om at vedtage følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget beklager, at der i ministerier og styrelser er fulgt en uens fremgangsmåde efter udsendelsen af den daværende finansministers vejledende cirkulære af 6. april 1979 om disciplinærforanstaltninger over for statstjenestemændene.

Med udgangspunkt i en positiv holdning over for bevarelse af tjenestemandsbegrebet opfordrer folketinget regeringen til at fremsætte forslag til regler, der med fuld respekt for tjenestemændenes individuelle beskyttelse efter tjenestemandsløven sikrer en ensartet behandling i fremtiden.

Folketinget går dermed over til næste sag på dagsordenen.«

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Søren B. Jørgensen (S):

Lad mig indledningsvis sige et par ting angående den tjenestemandsstrejke, der fandt sted den 15. marts 1979, hvori en del statstjenestemænd deltog. Denne begivenhed giver ikke socialdemokratiet anledning til at ændre tjenestemandsbegrebet. Dette skal vi fastholde, og det skal vi gøre af mange grunde, bl. a. for at sikre opretholdelsen af samfundets funktioner. Men dermed være ikke sagt, at der ikke hen ad vejen kan opstå behov for en tilpasning til tidens krav, og det vil jeg naturligvis ikke afvise, men tjenestemandsbegrebet som sådant bør bevares. Set i forhold til så mange andre lande har vi efter min opfattelse en loyal og pligttopfyldende tjenestemandstand her i landet, hvorfra vi tidligere har været forskånet for kollektive arbejdsnedlæggelser. Derfor ønsker jeg også at betragte begivenheden den 15. marts 1979 som et isoleret tilfælde.

Når det er sagt, skal der heller ikke være tvivl om, at arbejdsnedlæggelse er klart i strid med en tjenestemandss pligter og ansvar. Det fremgår i øvrigt også af det cirkulære, der blev udsendt den 12. marts 1979, hvor der bl. a. står, at arbejdsnedlæggelse er uforeneligt med tjenesteplichterne og skal behandles som disciplinærforsøelser, hvilket jeg, som jeg allerede har givet udtryk for, kan tilslutte mig.

I forbindelse med det cirkulære, der er udsendt i sidste måned, den 20. oktober 1980, har vi i arbejdsmarkedsudvalget haft flere samråd med finansministeren, og vi har modtaget en hel del materiale, der belyser baggrunden for ministerens beslutning om cirkulærets udsendelse, hvori det som sagt